

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 91/1994-3

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ante Potrebiće, kao predsjednika vijeća, te Neve Šibl i Vesne Vrbećić, kao članova vijeća i savjetnice Lipnjak Bosanac Zlate, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. B.Š. zbog kaznenog djela iz čl. 128. (ranije čl. 150.) OKZRH, odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Okružnog suda u Sisku od 8. srpnja 1993. broj K-23/93-16, u sjednici održanoj 12. travnja 1995., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske B.P.

p r e s u d i o j e:

Odbija se žalba opt. B.Š. kao neosnovana i potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom oglašen je krivim u odsutnosti opt. B.Š. za kazneno djelo iz čl. 150. (sada čl. 128.) OKZRH, činjenično opisano u izreci te presude, pa je temeljem navedenog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet godina.

Ujedno je odlučeno da je optuženik dužan nadoknaditi efektivne troškove kaznenog postupka u iznosu od 172.500 HRD (172,50 kn) i platiti paušal od 5.000 HRD (5 kn).

Protiv te presude podnio je žalbu optuženik po branitelju E.F., zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kazneog zakona, ističući da u presudi nema naznake da li je sud koristio evidenciju o dosadašnjem kažnjavanju, a što je bitno za odmjeravanje kazne, pa predlaže da sud uvaži žalbu.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske predložilo je da se žalba kao neosnovana odbije.

Žalba nije osnovana.

Budući da je suđenje provedeno u odsutnosti optuženika koji se nalazi u bijegu, istina je da sud nije pribavio sve podatke o optuženikovim osobnim prilikama, pa tako ni izvod iz kaznene evidencije, a koja okolnost s obzirom na težinu konkretnog kaznenog djela i nije bila od odlučujućeg značaja prilikom izbora kazne.

Radi toga, nije u pravu žalitelj kada ističe da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno u pogledu okolnosti za izricanje kaznene sankcije, a s tim u svezi da je povrijeđen i kazneni zakon.

Naime, pri izboru kaznene sankcije koju je u ovom slučaju bilo potrebno izreći, vodio je sud prvog stupnja računa o svim okolnostima učinjenog djela i načina postupanja optuženika, stupnja njegove kaznene odgovornosti te društvene opasnosti djela i počinitelja, s obzirom na visoki stupanj povrede zaštićenog dobra.

Naime, optuženik je prekršio međunarodno pravo surovim postupanjem prema ratnim zarobljenicima, a što je sud prvog stupnja objektivno analizirao sa stajališta njegovih pobuda i s tim u svezi ocjenjivao stupanj optuženikove kaznene odgovornosti i društvene opasnosti.

Prema ocjeni Vrhovnog suda, kao suda drugog stupnja, s obzirom na sve okolnosti ovog slučaja, optuženiku nije izrečena prestroga kazna, već naprotiv kazna zatvora u trajanju od pet godina, ukazuje se primjerenom težini djela i kaznenoj odgovornosti optuženika te potrebnom da se u konkretnom slučaju realiziraju sve svrhe kažnjavanja predviđene zakonom, naročito što generalna prevencija nameće dužnost sudu suzbijanje ovakvih i sličnih ponašanja radi zaštite čovječnosti i međunarodnog prava.

Kako žalba nije osnovana, a ispitivanjem presude suda prvog stupnja po službenoj dužnosti u smislu čl. 366. st. 1. ZKP, nisu nađene bitne povrede formalnog kao niti povrede materijalnog prava na štetu optuženika, valjalo je žalbu odbiti i presuditi kao u izreci.

U Zagrebu, 12. travnja 1995.

Zapisničar:
Zlata Lipnjak Bosanac, v.r.

Predsjednik vijeća:
Ante Potrebica, v.r.

ovog prijepisa s izvornikom ovjerava

Suglasnost

administrativni referent:

Viši

Klepac)

(Štefica